

Yaxşı insanların ardınca deyilən "Evdən deyil, eldən getdi" sözlərini tez-tez eşidirik. Bu sözü çox insanlar Şəhid Vəlizadə İbrahimə də şamil edir. İbrahim sonuncu mənzilə yola salınanda ümidi olduğu çox insanlar onu bala, qardaş, dost kimi yola saldı. Bir evin kandarından çıxıb neçə-neçə evə ümid işığı saçan oğul gedişi ilə də çox ürəkləri sızlatdı.

Dərdlilərin, ehtiyac sahiblərinin yol yoldaşı olan İbrahim ən böyük yaxşılığı isə Vətənə etdi. Vətəni düşmənin murder pəncəsindən xilas edən bu qəhrəman etdiyi bütün yaxşılıqların qarşılığında cənnətlə mükafatlandırıldı.

Vəlizadə İbrahim 1997-ci il aprelin 2-də Naxçıvan Muxtar Respublikasının Babək rayonunun Yarımca kəndində anadan olmuşdu. 2003-cü ildə Yaqub Seyidov adına Yarımca kənd tam orta məktəbində təhsil almağa başlamışdı. 2011-ci ildə Heydər Əliyev adına Ali Hərbi liseyə daxil olmuş, oranı bitirdikdən sonra 2014-cü ildə Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə qəbul olmuşdu. 2018-ci ildə AAHM - dən məzun olduqdan sonra təyinatla Tərtər rayonunda N saylı hərbi hissədə xüsusi təyinatlılar qrupunda xidmətə baş-

lamışdı. Ancaq İbrahim XTQ - in əsgəri olduğunu ailəsindən gizləmişdi. İbrahimin vətən sevgisi bambaşqa idi. "Azərbaycan himni anamın bitməyən şirin laylasıdır" deyib. Hər dəfə himnimizi duyanda qüruru boy-boy olub. Hətta öz toyunda vağzalı deyil himnimizin sədalara altında sevdiyi ilə əhd-peyman bağlayıb. 2018-ci ildə Billur xanım ilə ailə həyatı qurduğu zaman kiçik dövlətdə böyük sevgisi ilə böyüyəcək körpələrinin də özü kimi dövlətinə, millətinə bağlı olmağını arzu edib. Hətta ilk və son övladına Şəhid Fərid Əhmədovun adını əmanət edən zaman bir gün Fəridin böyüyüb adını daşdığı qəhrəmanın qisasını alacağını da dilə gətirib. 1 yaşlı körpəsini cəmi 10 gün gören İbrahim bala qoxusundan doymayıb.

Elin qəhrəman oğlu...

*El dərdini dərdi bilən el oğlu,
El yolunda getdin dönülməz yolu...*

Elə ilk snayper atəşi ilə vurulduğu an da bunu dilə gətirib:

- Mənimki bura qədər imiş. Mən Fəridimdən doymadım. Kaş ki, bu an balamı görə bilərdim. Kaş ki, Fəridimin qoxusunu ciyərlərimə çəkib Şəhid olardım. (Bunları yazmaq mənim üçün çox ağırdı...)

İbrahim Vətən müharibəsində qət etdiyi şərəfli döyüş yolu ilə yaddaşlarda qalıb. Müharibənin ilk günü mübarizəyə qoşulan İbrahimin çətin döyüş vəziyyətindən səhhətində ciddi problemlər yaranıb. Oktyabrın 1-də mədə qanaxması ilə hospitala çatdırılan İbrahimin vəziyyəti ağır olsa da həkimlərin israrına baxmayaraq hospitalda qalmaqdan imtina edib. "Gizirim Şəhid oldu, döyüş yoldaşlarımız döyüşdədir mən burda yata bilmərəm" deyib və gedib. Daha sonra döyüşlər zamanı ayağından yaralansa da yenə də hospitala getməkdən imtina edib. "Torpaqlar alınmayana qədər mənə dincəlmək, yatmaq haramdır" deyən əzmkar qəhrəman Murovdağ uğrunda mübarizə apararaq və Murovdağ bayrağı sancaraq qəhrəman-

lardan olub. O gün Murova ümid doğdu. "Bayrağım nə gözəl yaraşır başı qarlı Murova" deyib Şəhid İbrahim.

Zəfər sevinci ruhunu oxşayan İbrahim daha sonra Suqovuşan uğrunda gedən döyüşlərdə iştirak edib. Suqovuşanı da düşmənin azğın pəncələrindən azad etdikdən sonra oktyabrın 6-da düşmənin açdığı snayper atəşi ilə Şəhadətə ucalıb.

Günlərlə İbrahimdən xəbər ala bilməyən ailəsinə onun Şəhid olduğu xəbəri verilib. Naxçıvana gələn Şəhidlər sırasında İbrahimin olmaması ailəni onun sağ olduğuna ümidləndirib.

Bir günün min ilə bərabər olduğu zamanlarda ailə dəfələrlə İbrahimin gah Şəhid olduğu gah da itkin olduğu xəbərini alıb. İbrahimin Şəhid olduğunu yoldaşı Billur xanıma noyabrın 29-da yuxuda başqa bir tanıdığı Şəhid bəyan edib. Günlərdi İbrahimin Şəhid olduğu xəbərini hər kəs bilsə də nə Billur xanıma nə də Kifayət anaya bu barədə heç kim nəse deməyə cürət etməyib. Sübh namazı zamanı İbrahimin Şəhid olduğu və ge-

tirildiyini eşidən anasının və yoldaşının ümidlərinə nida qoyulub. İbrahim sevdiyinin ad gününə öz Şəhidliyini "hədiyyə" edib. (O anı izah etməkdə sözlər aciz qalır.)

Son nəfəsində oğlunun həsrətini dilə gətirən İbrahimi oğlu Fərid qarşılayıb. Qəhrəman atanın qəhrəman oğlu atası kimi hərbi formada dünyadan xəbərsiz bayraqlı tabuta toxunub. Şəhid xanımı da Şəhid yoldaşına layiq Şəkildə onu qarşılayıb. Billurun məğrur duruşu əsil Azərbaycan xanımının əsələtinə gözlər önünə gətirib.

Vəlizadə İbrahim Malik oğlu 30 noyabrda Yarımca kənd qəbiristanlığında son mənzilə yola salınıb. Bu gediş nələrini özü ilə aparmadı? Atalı arzular, sevgi dolu günlər, övlad adlı ümidlər, qardaş adlı dayaq bir məzara sığışdı.

Leytenant Vəlizadə İbrahim Malik oğlu Prezident İlham Əliyevin sərəncamı ilə Şəhadətindən sonra "Vətən uğrunda" medalı, "Suqovuşanın azad olunmasına görə" medalı və 3-cü dərəcəli "Rəşadət" ordeni ilə təltif edilib.

ŞƏHİD İBRAHİM
İllərin sınağından çıxan bu yenilməz xalq,
Dünənlərdən bu günə gələn müqəddəs bayraq,
Şəhid qanları ilə yağrulan ulu torpaq,
Səni bəğrinə basıb əziz balası kimi
Sonuncu nəfəsində sıxdın vətən əlini.

Yenilməz qəhrəmanım,
düşməne gəldin sinə,
İllər sonra çıxardın bu xalqı azad günə,
Qətrə-qətrə damladı qanın torpaq köksünə,
Məlhəm oldun qanınla min ilin yarasına
İbrahim, qədəm qoydun Şəhidlər dünyasına.

Səndən qaldı bir miras azadlığın açarı,
Vətənə əmanətdir Şəhidim, yadigarın.
Fərid daha yaşamaz o atalı çağları,
O körpənin atası dönüb vətən daşına
Məzar daşın qərğ olur gözədən axan yaşına.

Murovun zirvəsindən silib çisi, dumanı,
Zirvələrə ucaltdın qalib Azərbaycanı.
Sənin tək qəhrəmanlar heyran etdi dünyanı,
Hünər nəğməsi ilə düşməni köksünə dağladın
Dillərin əzbəridir Şəhid İbrahim, adın.

Manya
SƏXAVƏTQIZI